கழக வெளியீடு-ருசு

பதிடு

[illegible]

இயற்றிய

கார் நாற்பது

இது
திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி :: & சென்னை
குரோதனஞூ ஆடிமீ

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,

:: *Tinnevelly and Madras* ::

July 1925

Printed by C. Muniswamy Mudaliar & Sons, Madras.

முகவுரை

கார்நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களியற்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல் பதினெட்டென்பது

'வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே'

என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திர வுரையிற் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைக்குமாற்றானறியலாவது. அவை அம்மை யென்னுமவனப்புடையவாதலும் அவ்வுரையாற் றெளியப்படும். பழைய பனுவல்களை அளவு முதலியன பற்றி மேற்கணக்கெனவும் கீழ்க்கணக்கெனவும் பின்னுளோர் வகைப்படுத் துரைத்தனராவர்.

'அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்'

என்பது பன்னிரு பாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்குகள் பதினெட்டாவன: நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னாநாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணையைம்பது, திணைமொழியைம்பது, ஐந்திணை யெழுபது,

திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இதனை,

'நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலை சொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு'

என்னும் வெண்பாவா னறிக. இதில் 'நால்' என்பதனை 'ஐந்திணை' என்பதன் முன்னுங்கூட்டி நாலைந்திணை யெனக் கொள்ளவேண்டும். சிலர் கைந்நிலை யென்பது கூட்டி இன்னிலையை விடுத்திடுவர். வேறு சிலர் ஐந்திணையை ஐந்து நூலெனக் கொண்டு இன்னிலை, கைந்நிலை இரண்டனையும் ஒழித்திடுவர். அவர் 'திணைமாலை' என்பதொரு நூல் பழைய வுரைகளாற் கருதப்படுவதுண்டாகலின் அதுவே ஐந்திணையுட் பிறிதொன்றாகல் வேண்டுமென்பர். முற்குறித்த வெண்பாவில் 'ஐந்தொகை' 'இன்னிலைய' 'மெய்ந் நிலைய' 'கைந்நிலையோடாம்' 'நன்னிலையவாம்' என்றிவ்வாறெல்லாம் பாட வேற்றுமையும் காட்டுவர்.

இனி, கார்நாற்பது என்னும் இந்நூலை யியற்றினார் மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார் எனப்படும் நல்லிசைப் புலவராவர். கூத்தனார் என்னும் பெயருடைய இவர் கண்ணன் என்பார்க்கு மகனாராதலிற் கண்ணங் கூத்தனார் என்றும், மதுரையிற் பிறந்தமையாலோ இருந்தமையாலோ மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார்

என்றும் வழங்கப்பட்டனரெனக் கொள்ளல் வேண்டும். கண்ணனுக்கு மகனாராகிய கூத்தனார் கண்ணங் கூத்தனார் என வழங்கப்படுதற்கு விதி,

> ' அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியும்
> நிற்றலு முரித்தே யம்மென் சாரியை
> மக்கண் முறைதொகூஉ மருங்கி னான '

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரமாகும். இவ்வாசிரியர் கடைச்சங்கப் புலவரென்பது ஒருதலையாயின் இவரது காலம் கி. பி. 200-க்கு முற்பட்டதெனக் கருதலாகும். இவர் இன்ன பிறப்பினர் எனத் துணிதற்கு இடனின்று. இவரது சமயம் சமணமோ பௌத்தமோ அன்றென்பது தெளிவு. இவர் இந்நூலன்றி வேறு செய்யுளொன்றும் இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்நூற் செய்யுட்களெல்லாம் அகம் புறம் என்னும் பொருட் பாகுபாட்டினுள் இன்பங்கண்ணிய அகத்தின் பகுதியாகிய முல்லைத்திணையின்பாற் பட்டனவாகும். முல்லையாவது ஒரு தலைமகன் தனக்குரிய யாதானும் ஒரு நிமித்தத்தாற் பிரிந்து சென்றவழி அவன் வருந்துணையும் தலைமகள் அவன் கூறிய சொற்பிழையாது கற்பால் ஆற்றியிருத்தலாம். வேந்தற்குத் துணையாகப் போர்புரியச் செல்லுதலுற்ற தலைமகன் 'கார் காலத்து மீண்டு வருவேன்' எனக் காலங்குறித்துப் பிரிந்தானாக, அதுகாறும் அரிதின் ஆற்றியிருந்த தலையன்பினளாய தலைவிக்கு அப்பரு

வம் வந்தும் அவன் வாரத் தாழ்த்திடின் ஆற்ருமை மிஞ்சுதல் இயற்கை. அங்ஙனம் மிஞ்சுதலுற்ற ஆற்ருமையும் ஆற்றுதலும் ஒன்றினென்றிகலி நிற்கும் அந்நிலைமை தலைமகளது அன்பின் பெருமையும் கற்பின் அருமையும் நனி விளங்குதற்குரிய தொன்ருகலின் அதுவே பொருளாக இந்நூல் இயற்றப்பட்ட தென்க. இதிலுள்ள செய்யுட்களெல்லாம் தலைவி, தோழி, தலைவன் என்போரின் கூற்றுக்களாக வுள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கார் வந்தமை கூறப்படுதலின் இந்நூல் கார்நாற்பது எனப்பட்டது. இதில் முல்லைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளும் முதற்பொருளும் அன்றிக் கருப்பொருளிற் பல கூறப்பட்டுள்ளன. இதிலுள்ள உவமைகளெல்லாம் கற்போர்க்கு இன்பம் பயக்குந் தகையன. மாயோனையும், பலராமனையும், வேள்வித் தீயையும், கார்த்திகை விளக்கீட்டையும் இவ்வாசிரியர் குறித்திருப்பது கருதற் பாலது

இந்நூ ்குப் பழைய பொழிப்புரை யொன்றுளது. அ புரை 23 முதல் 38 வரையுள்ள பாடல்களுக்குக் ட டைத்திலது. சின்ளுளின் முனனரும் சிலர் உரையெழுதி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் காலஞ்சென்ற திருவாளர் B. S. இரத்தினவேலு முதலியார் அவர்கள் எழுதிய விருத்தியுரை முச்சங்கம்,பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, அகப்பொருளியல் என்பன முதலிய ஆராய்ச்சிகளையும் கொண்டிருப்பது. நம் தமிழன்னையின் அழகைப் பல்லாற்ருனும் மிளிரச் செய்து வரு

கின்ற திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினரின் விருப்பத்திற் கிசைய இவ்வுரை என்னால் எழுதப் பெறுவதாயிற்று. இதிற் காணப்படும் குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளு மாறு அறிஞர்களை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

" ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டும் தென்
னால வாயி லுறையுமெம் மாதியே "

இங்ஙனம்

ந. மு. வேங்கடசாமி.

சிறப்புப்பாயிரம்

முல்லைக் கொடிமகிழ மொய்குழலா ருண்மகிழ
மெல்லப் புனல் பொழியு மின்னெழிற்கார்-தொல்லைநூல
வல்லா ருளமகிழத் தீந்தமிழை வார்க்குமே
சொல்லாய்ந்த கூத்தர் கார் சூழ்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார்
அருளிய

கார் நாற்பது

மூலமும் உரையும்

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்
காட்டி வற்புறுத்தது.

க. பொருகடல் வண்ணன் புனைமார்பிற் றார்போல்
திருவில் விலங்கூன்றித் தீம்பெய றாழ†
வருது மெனமொழிந்தார் வாரார்கொல் வானங்
கருவிருந் தாலிக்கும் போழ்து.*

(பதவுரை) பொருகடல் வண்ணன் - கரையை மோதுங் கடலினது நிறத்தினையுடைய திருமால், மார்பில் புனை தார்போல் - மார்பில் அணிந்த பூமாலைபோல, திரு வில் - இந்திரவில்லை, விலங்கு ஊன்றி - குறுக்காக நிறுத்தி, தீம் பெயல் தாழ - இனிய பெயல் வீழா நிற்க, வருதும் என மொழிந்தார் - வருவேம் என்று சொல்லிப்போன தலைவர்,

† தீம்பெயல் வீழ என்றும் பாடம்.
* பொழுது என்றும் பாடம்.

வானம் - மேகமானது, கரு இருந்து - கருக்கொண்டிருந்து, ஆலிக்கும்போழ்து-துளிகளைச் சொரியாநிற்கையில், வாரார் கொல் - வாராரோ ? (வருவர்) என்றவாறு.

பொருகடல் - வினைத்தொகை. புனைதார் என்க. திரு- அழகு, விரும்பப்படுந்தன்மை. திருவில் என்பது இந்திரவில் என்னும் பொருட்டு; 'திருவிற் கோலி' என ஐங்குறு நூற்றுள் வருவதுங் காண்க. விலங்கு - குறுக்கு; 'விலங்ககன்ற வியன் மார்ப' என்பது புறம். ஆக என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நீலநிறமுடைய வானின்கண் பன்னிறமுடைத்தாய் வளைந்து தோன்றும் இந்திரவில் நீலநிறமுடைய மாயோனது மார்பிலணிந்த பன்னிற மலர்த்தாரினைப்போலும் என்க. தாழ - நிகழ்கால வினையெச்சம். வருதும் - தனித்தன்மைப் பன்மை. வருவர் என்பது குறிப்பாற் போந்தது. க

இதுவுமது.

உ. கடுங்கதிர் நல்கூரக் கார்செல்வ மெய்த
நெடுங்காடு நேர்சினை யீனக்—கொடுங்குழாய்†
இன்னே வருவர் நமரென் றெழில்வான
மின்னு மவர்தூ துரைத்து.

(பதவுரை) கொடுங்குழாய் - வளைந்த குழையையுடையாய், கடுங் கதிர் நல்கூர் - ஞாயிற்றின் வெங்கதிர் மெலிவெய்த, கார் செல்வம் எய்த - கார்ப்பருவம் வளப்பத்தைப் பொருந்த, நெடுங்காடு - நெடியகாடெல்லாம், நேர்சினை ஈன - மிக்க அரும்புகளை யீன, எழில்வானம் - எழுச்சியையுடைய முகில், நமர் இன்னே வருவர் என்று-நமது தலைவர்

† கொடுங்குழை என்றும் பாடம்.

இப்பொழுதே வருவரென்று, அவர் தூது உரைத்து - அவரது தூதாய் அறிவித்து, மின்னும் - மின்னா நின்றது எ-று.

கடுங்கதிர் - அன்மொழித் தொகையாய் ஞாயிற்றை உணர்த்துவதெனக் கோடலும்ஆம். ஞாயிற்றுக்கு வெங்கதிர் செல்வமெனப்படுதலின் அது குறைதலை நல்கூர்தல் என்றார். கார் - ஆகுபெயர். முதலடியிற் பொருள் முரண் காண்க. நேர் - ஈண்டு மிகுதி என்னும் பொருட்டு. கொடுமை - வளைவு. கொடுங்குழை - காதணி. எழில் - அழகுமாம். செயவெனெச்சம் மூன்றும் மின்னும் என்னும் வினைகொண்டன. ௨

பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல்வேண்டித் தோழி தனது ஆற்றாமை தோன்ற வுரைத்தது.

௩. வரிநிறப் பாதிரி வாட வளிபோழ்ந்
தயிர்மணற் றண்புறவி னாலி—புரள
உருமிடி வான மிழிய வெழுமே*
நெருந லொருத்தி திறத்து.

(பதவுரை) வரிநிறப் பாதிரி வாட - வரிநிறத்தை யுடைய பாதிரிப் பூக்கள் வாட, வளி போழ்ந்து - காற்றினால் ஊடறுக்கப்பட்டு, அயிர்மணல் - இளமணலையுடைய, தண் புறவின் - குளிர்ந்த காட்டின்கண், ஆலிபுரள - ஆலங்கட்டிகள்புரள, உரும் இடிவானம் - இடி இடிக்கும் முகில், நெருநல் - நேற்றுமுதலாக, ஒருத்தி திறத்து - தனித்திருக்கும் ஒருத்திமாட்டு (அவளை வருத்துவான்வேண்டி,) இழிய-மழைபெய்ய, எழும் - எழாநின்றது எ - று.

பாதிரி - ஆகுபெயர்; அது வேனிற்பூ ஆகலின் வாட என்றார். வாட என்றமையின் அது முல்லைக்கண் மயங்

* இழிந்தெழுங் தோங்கும் என்றும் பாடம்.

காமையோர்க. 'புன்காற்பாதிரி வரிநிறத் திரள்வீ' என அகத்தினும் வரிநிறம் கூறப்பட்டமை காண்க. போழ்தல்-ஊடறுத்தல்; 'வளியிடை - போழப்படாஅ முயக்கு' என முப்பாலினும் இப்பொருட்டாயது இது. அயிர்மணல் - இளமணல் ஆவது நுண்மணல். ஆலி - நீர் திரண்டகட்டி. உழிய எனப்பாடங் கொள்ளுதல் சிறப்பு; உழிதா என்க. நெருநல் எழும் எனமுடிக்க. நேற்றுமுதல் தனிமையால் வருந்துவாள் எனினும் அமையும். பாதிரிவாட ஆலிபுரள வானம் வளிபோழ்ந்து ஒருத்தி திறத்து எழும் என வினை முடிவுசெய்க. (௩)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தது.

௪. ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொளக்
காடுங் கடுக்கை கவின்பெறப் * பூத்தன
பாடுவண் டூதும் பருவம் பணைத்தோளி
வாடும் பசலை மருந்து.

(பதவுரை) ஆடும்மகளிரின் - கூத்தாடும் மகளிர்போல, மஞ்ஞை - மயில்கள், அணிகொள - அழகுபெற, காடும் - காடுகளும், கடுக்கை - கொன்றைகள், கவின்பெற - அழகு பெற, பூத்தன - மலர்ந்தன; பாடுவண்டு - பாடுகின்ற வண்டு களும், ஊதும் - அப்பூக்களை ஊதாநிற்கும்; (ஆதலால்) பணைத்தோளி - மூங்கில் போலும் தோளையுடையாய், பருவம் - இப்பருவமானது, வாடும் பசலை - வாடுகின்ற நின்பசலைக்கு, மருந்து - மருந்தாகும் எ - று.

மகளிரின் என்பதில் இன் உவமப் பொருவு. மஞ்ஞை கார்காலத்திற் களிப்புமிக்கு ஆடுதலின் ஆடுமகளிரை உவமை

* கவின்கொள என்றும் பாடம்.

கூறினார். காடும் - உம்மை எச்சப்பொருளது. பூத்தன என்னும் சினைவினை முதலொடும் பொருந்திற்று; காடு முதலும் கடுக்கை சினையுமாகலின். வாடும் - காரணகாரியப் பொருட்டு. (ச)

இதுவுமது.

ரு. இகழுநர் சொல்லஞ்சிச் சென்றார் வருதல்
பகழிபோ லுண்கண்ணாய் பொய்யன்மை யீண்டைப்
பவழஞ் சிதறி யவைபோலக் கோபந்
தவழுந் தகைய புறவு.

(பதவுரை) பகழிபோல் - அம்புபோலும், உண் கண்ணாய் - மையுண்ட கண்களையுடையாய், ஈண்டை - இவ்விடத்து, பவழம் சிதறியவைபோல - பவழம் சிந்தியவைபோல, புறவு - காடுகள், கோபம் தவழும் தகைய - இந்திர கோபங்கள் பரக்குந்தகைமையை உடையவாயின; (ஆதலால்) இகழுநர் சொல் அஞ்சி - இகழ்வார் கூறும் பழிக்கு அஞ்சி, சென்றார் - பொருள் தேடச்சென்ற தலைவர், வருதல் - மீளவருதல், பொய் அன்மை - மெய்யாம் எ - று

தமது தாளாண்மையாற் பொருள்தேடி அறஞ்செய்யாதார்க் குளதாவது பழியாகலின் 'இகழுநர் சொல் லஞ்சி' எனப்பட்டது. வடிவானும் தொழிலானும் கண்ணுக்குப் பகழி உவமம். பொய்யன்மை - மெய்ம்மை. ஈண்டைப் பவழஞ் சிதறியவை என்றமையால் தலைமகள் வருத்த மிகுதியால் தான் அணிந்திருந்த பவழ வடத்தை அறுத்துச் சிந்தினளென்பது கருதப்படும். ஈண்டை - குற்றுகரம் ஐகாரச் சாரியை யேற்றது. கோபம் - கார்காலத்தில் தோன்றுவதொரு செந்நிறப்பூச்சி; தம்பலப்பூச்சி யென்பர். (ரு)

இதுவுமது.

சு. தொடியிட வாற்றா தொலைந்ததோ ணோக்கி
வடுவிடைப் போழ்ந்தகன்ற கண்ணாய் வருந்தல்
கடிதிடி வான முரரு நெடுவிடைச்*
சென்றாரை நீடன்மி னென்று.

(பதவுரை) வடு இடை - மாவடுவின் நடுவே, போழ்ந்து-பிளந்தாற்போலும், அகன்ற கண்ணாய் - பரந்த கண்களையுடையாய், கடிது இடிவானம் - கடுமையாய் இடிக்கும் முகில், நெடு இடை சென்றாரை - நெடிய வழியிற் சென்ற தலைவரை, நீடன்மின் என்று - காலந்தாழ்க்கா தொழிமின் என்று சொல்லி, உரறும் - முழங்கா நிற்கும்; (ஆதலால்) தொடிஇட ஆற்றா - வளையிடுதற்கு நிரம்பாவாய், தொலைந்த-மெலிந்த, தோள் நோக்கி - தோள்களைப்பார்த்து, வருந்தல்-வருந்தாதே எ - று.

ஆற்றா - எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று. தொடியிட வாற்றா தொலைந்ததோள் என்றது உறுப்பு நலனழிதல் கூறியவாறு; 'தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்' என்பது முப்பால். போழ்ந்தால் என்பது போழ்ந்து எனத் திரிந்து நின்றது. உவமவுருபு தொக்கது. நெடுவிடை - மருவின்பாற்படும்; நெட்டிடை என்பதே பயின்ற வழக்காகலின். (சு)

இதுவுமது.

எ. நச்சியார்க் கீதலு நண்ணார்த் தெறுதலுந்
தற்செய்வான் சென்றார்த் தரூஉந் தளரியலாய்
பொச்சாப் பிலாத புகழ்வேள்வித் தீப்போல
எச்சாரு மின்னு மழை.

---

* நெறியிடை என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) தளர் இயலாய் - தளர்ந்த இயல்பினை யுடையாய், நச்சியார்க்கு - தம்மை விரும்பி யடைந்தார்க்கு, ஈதலும் - கொடுத்தலும், நண்ணார் - அடையாத பகைவரை, தெறுதலும் - அழித்தலும், தற்செய்வான்—தம்மை நிலை நிறுத்துவனவாக நினைத்து, (அவற்றின் பொருட்டு) சென்றார் - பொருள் தேடச் சென்ற தலைவரை, பொச்சாப்பு இலாத - மறப்பில்லாத, புகழ் - புகழை யுடைய, வேள்வித் தீப்போல் - வேள்வித் தீயைப்போல, எச்சாரும் - எம்மருங்கும், மின்னும் - மின்னு நிற்கும், மழை - வானமானது, தரூஉம் - கொண்டுவரும் எ - று.

அறஞ் செய்தற்கும் பகைதெறுதற்கும் பொருள் காரணமாதலை ' அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும், பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்——தருமெனப், பிரிவெண்ணிப் பொருள் வயிற்சென்ற நங்காதலர்' என்னும் பாலைக்கலி யானு மறிக. தற்செய்வான் சென்றார் —பன்மை யொருமை மயக்கம்; சில சொற்கள் வருவிக்கப் பட்டன. 'தளிரியலாய்' என்பது பாடமாயின் தளிர்போலும் சாயலை யுடையாய் என்று பொருள் கூறப்படும். பொச்சாப்பின்றிச் செய்தலாற் புகழுண்டாம் ஆகலின் பொச்சாப்பிலாத என்னும் பெயரெச்சம் காரணப் பொருட்டு; 'பொச்சாப்பார்க்கில்லை புகழ்மை' என்பது திருவள்ளுவப் பயன். வேள்வித்தீ உவமம் அது மழைக்குக் காரண மென்பதற்கு ஞாபகமாகவும் உள்ளது. (எ)

இதுவுமது

அ. மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னும் புகழ்வேண்டிப்
பெண்ணிய னல்லாய் பிரிந்தார் வரல்கூறும்
கண்ணிய லஞ்சனந் தோய்ந்தபோற் காயாவும்
நுண்ணரும் பூழ்த்த புறவு.

(பதவுரை) பெண் இயல் நல்லாய் - பெண் தகைமையை யுடைய நல்லாய், மண் இயல் ஞாலத்து - மண்ணுனியன்ற உலகத்து, மன்னும் புகழ் வேண்டி - நிலைபெறும் புகழை விரும்பி, பிரிந்தார்-பிரிந்து சென்ற தலைவர், வரல் - மீண்டு வருதலை, கண் இயல் அஞ்சனம் - கண்ணிற்கு இயற்றப் பட்ட மையை, தோய்ந்தபோல் - தோய்ந்தவைபோல, காயாவும் - காயாஞ்செடிகளும், நுண் அரும்பு ஊழ்த்த - நுண்ணிய அரும்புகள் மலரப்பெற்ற, புறவு - காடுகள், கூறும் - சொல்லா நிற்கும் எ - று.

பெண் இயல் - நாண் முதலியன; 'அச்சமு நாணு மடனு முந்துறுத்த, நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய வென்ப' என்று தொல்காப்பியம் கூறுவதுங் காண்க. காயாமலர் அஞ்சனந் தோய்ந்தாற்போலும் என்பதனை 'செறியிலைக் காயா அஞ்சனமலர' என்னும் முல்லைப்பாட்டானும் அறிக. ஊழ்த்தல் - மலர்தல்; 'இணரூழ்த்து நாறாமலர்' என்பது திருக்குறள். புறவு பிரிந்தார்வரல் கூறும் என முடிக்க (அ)

இதுவுமது.

௯. கருவிளை கண்மலர்போற் பூத்தன கார்க்கேற்
றெரிவனப் புற்றன தோன்றி—வரிவளை
முன்கை யிறப்பத் துறந்தார் வரல்கூறும்
இன்சொற் பலவு முரைத்து.

(பதவுரை) கண்மலர்போல் பூத்தன - கண்மலர் போலப் பூத்தனவாகிய, கருவிளை - கருவிளம்பூக்களும், கார்க்கு ஏற்று - கார்ப்பருவத்திற் கெதிர்ந்து, எரி வனப்பு உற்றன - தீயினது அழகை யுற்றனவாகிய, தோன்றி - தோன்றிப் பூக்களும், வரிவளை முன்கை இறப்ப - வரியை யுடைய வளைகள் முன்னங் கையினின்று கழல, இன்சொல் பலவும்

உரைத்து - இனிய சொற்கள் பலவும் மொழிந்து, துறந்தார் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வரல் - வருதலை, கூறும் - கூறுகிற்கும் எ - று.

கருவிளை - கருங்காக்கணம்பூ; அது கண்போலும் என்பதனைக் 'கண்ணெனக் கருவிளை மலர' என்னும் ஐங்குறுநூற்றானு மறிக. தோன்றிப்பூச் செந்நிற ஒளியுடையது; 'சுடர்ப்பூந்தோன்றி' என்பது பெருங்குறிஞ்சி. 'தோடார் தோன்றி குருதிபூப்ப' என்றார் பிறரும். உரைத்து இறப்பத் துறந்தார் என்க. கருவிளையும் தோன்றியும் துறந்தார் வரல் கூறும் என முடிக்க. (கூ)

இதுவுமது.

௰. வானேறு வானத் துரற வயமுரண்
ஆனேற் றொருத்த லதனோ டெதிர்செறுப்பக்
கான்யாற் றொலியிற் கடுமான்றே றொன்றோழி
மேனி தளிர்ப்ப வரும்.

(பதவுரை) என் தோழி - எனது தோழியே, வான் ஏறு - இடியேறு, வானத்து உரற - முகிலின்கண் நின்று ஒலிப்ப, வய - வலியினையும், முரண் - மாறுபாட்டினையும் உடைய, ஆன் ஏறு ஒருத்தல் - எருமையின் ஆணாகிய ஒருத்தல், அதனோடு - அவ்விடியேற்றுடன், எதிர் செறுப்ப - எதிராகி வெகுள, கடுமான்தேர் - விரைந்த செலவினையுடைய குதிரை பூட்டப்பட்ட நம் காதலர் தேர், கான் யாற்று ஒலியின் - காட்டாற்றின் ஒலிபோலும் ஒலியினையுடைத்தாய், மேனிதளிர்ப்ப - நின்மேனி தழைக்க, வரும் - வாரா நிற்கின்றது எ - று.

வய - வலி; 'வயவலியாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். ஆன் என்னும் பெயர் எருமைக் குரித்தாதலும், ஒருத்தல்

என்னும் பெயர் அதன் ஆணுக்குரித்தாதலும் தொல்காப்பிய மரபிய லானறிக; இடபம் எனினும் ஆம். தேரொலி அருவியொலிபோலும் என்பதனை 'அருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்' என்னும் பதிற்றுப்பத்தானும் அறிக. செயவெனெச்சம் முன்னைய விரண்டும் நிகழ்விலும், பின்னையது எதிர்விலும் வந்தன. (ய)

இதுவுமது.

கக. புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றார்
வணரொலி யைம்பாலாய் வல்வருதல் கூறும்
அணர்த்தெழு பாம்பின் றலைபோற் புணர்கோடல்
பூங்குலை யீன்ற புறவு.

(பதவுரை) வணர் - குழற்சியையுடைய, ஒலி - தழைத்த, ஐம்பாலாய் - கூந்தலையுடையாய், அணர்த்து எழு - மேனோக்கி யெழும், பாம்பின் தலைபோல்-பாம்பினது படத்தைப் போல, புணர் கோடல் - பொருந்திய வெண்காந்தள்கள், பூங்குலை ஈன்ற - பூங்கொத்துக்களை யீன்ற, புறவு - காடுகள், புணர்தரு - (இம்மை மறுமை யின்பங்கள்) பொருந்துதலையுடைய, செல்வம் - பொருளை, தருபாக்கு - கொண்டுவர, சென்றார் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வல் வருதல் - விரைந்து வருதலை, கூறும் - கூறாநிற்கின்றன எ - று.

தருபாக்கு - வினையெச்சம். வணர் - வளைவு; ஈண்டுக் குழற்சி. ஒலி - தழைத்தல்; இப்பொருட்டாதலை 'ஒலி நெடும்பீலி' என்னும் நெடுநல்வாடை யடி உரையானறிக. ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பினையுடையது; கூந்தல். ஐந்து பகுப்பாவன: குழல், கொண்டை, சுருள், பனிச்சை, முடி யென்ப. இங்ஙனம் ஒரோவொருகால் ஒவ்வொருவகையாக

வன்றி, ஒரொப்பனையிற்றானே ஐந்து வகையாற் பிரித்து முடிக்கப்படுவது 'என்று கோடலும் ஆம். 'வணரொலியைம் பாலார்' என இன்னாநாற்பதிலும் இத்தொடர் வந்துள்ளமை காண்க. (கக)

இதுவுமது.

கஉ. மையெழி லுண்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
ஐயந்தீர் காட்சி யவர்வருத றிண்ணிதாம் *
நெய்யணி குஞ்சரம் போல விருங்கொண்மூ
வைகலு மேரும் வலம்.

(பதவுரை) மை எழில் - கருமையும் அழகும் பொருந்திய, உண் கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, மயில் அன்ன சாயலாய் - மயில்போலும் சாயலினையுடையாய், நெய் அணி குஞ்சரம்போல - எண்ணெய் பூசப்பட்ட யானைகள்போல, இருங்கொண்மூ - கரிய மேகங்கள், வைகலும் - நாடோறும், வலம் ஏரும் - வலமாக எழா நின்றன; (ஆதலால்) ஐயம்தீர் காட்சி - ஐயந்தீர்ந்த அறிவினையுடைய, அவர் - நம் தலைவர், வருதல் திண்ணிது - மீளவருதல் உண்மை எ-று.

சாயல் - மென்மை; உரிச்சொல். ஐயந்தீர்ந்த எனவே திரிபின்மையும் பெற்றாம். காட்சி - அறிவு. காட்சியவர் எனக் குறிப்புவினைப் பெயராக்கலும் ஒன்று. பொய் உள்ளீடில்லதாகலின் உண்மையைத் 'திண்ணிது' என்றார். ஆம்-அசை. இருமை - கருமை; பெருமையுமாம். ஏர்தல் - எழுதல்; 'பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவலனேர்பு' என்பது முல்லைப் பாட்டு. (கஉ)

---

* திண்ணிதால் என்றும் பாடம்,

இதுவுமது.

௧௩. ஏந்தெழி லல்குலா யேமார்ந்த * காதலர்
கூந்தல் வனப்பிற் பெயறாழ—வேந்தர்
களிறெறி வாளரவம் போலக்கண் வெளவி
யொளிறுபு மின்னு மழை.

(பதவுரை) எழில் - அழகினையுடைய, ஏந்து அல்குலாய் - ஏந்திய அல்குலையுடையாய், ஏம் ஆர்ந்த காதலர் - தம் தலைவரொடு கூடி இன்பந்துய்த்த மகளிரின், கூந்தல் - சரிந்த கூந்தலினது, வனப்பின் - அழகுபோல, பெயல் தாழ - மழை பெய்ய, மழை - முகில், வேந்தர் களிறு எறி - அரசர் யானையை வெட்டி வீழ்த்துகின்ற, அரவம் - ஒலியினையுடைய, வாள்போல - வாளினைப்போல, கண் வெளவி - கண்களைக் கவர்ந்து, ஒளிறுபு - ஒளிவிட்டு, மின்னும் - மின்னா நின்றது; (ஆதலால் நம் காதலர் வருவர்) எ - று.

ஏம் - ஏமம்; கடைக்குறை. காதலர் - ஈண்டு மகளிரை உணர்த்திற்று. 'அரவம்' என்றமையால் மழைக்கு முழக்கம் வருவித்துக் கொள்ளப்படும். மழையின் மின்னுக்கு வாள் உவமமாதலை 'அருஞ்சமத் ததிர்ந்த பெருஞ்செயலாடவர், கழித்தெறி வாளி னழிப்பன விளங்கு, மின்னுடைக் கருவியை யாகி நாளுநங், கொன்னே செய்தியோ அரவம் - மழையே, என்னும் அகப்பாட்டானும் அறிக. கண்வெளவல் - கண்வழுக்குறச் செய்தல். ஒளிறுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். காதலர்வருவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. (௧௩)

---

* ஏமாந்த என்றும் பாடம்.

இதுவுமது.

கச. செல்வந் தரல்வேண்டிச் சென்றநங் காதலர்
வல்லே வருத றெளிந்தாம் வயங்கிழாய்
முல்லை யிலங்கெயி றீன நறுந்தண்கார்
மெல்ல வினிய நகும்.

(பதவுரை) வயங்கிழாய் - விளங்காநின்ற அணிகளை யுடையாய், முல்லை - முல்லைக்கொடிகள், இலங்கு - விளங்குகின்ற, எயிறு ஈன - மகளிரின் பற்களைப்போலும் அரும்புகளை ஈனும் வகை, நறு தண் கார் - நல்ல குளிர்ந்த மேகம், மெல்ல இனிய நகும் - மெல்ல இனியவாக மின்னு நின்றன; (ஆதலால்) செல்வம் தரல்வேண்டி - பொருள்தேடிக் கொள்ளுதலை விரும்பி, சென்ற - பிரிந்து சென்ற, நம் காதலர் - நமது தலைவர், வல்லே வருதல் - விரைந்து வருதலை, தெளிந்தாம் - தெளிய அறிந்தாம் எ - று.

வல்லே என்பதில் ஏகாரம் அசை; தேற்றமும் ஆம். தெளிந்தாம் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. எயிறுபோலும் அரும்பினை எயிறென்றார் 'முல்லையெயிறீன' என்பது ஐந்திணையெழுபது. நறு - நல்ல; இஃதிப்பொருட்டாதலைப் 'பொலனறுந்தெரியல்' என்பதானும் அறிக. (கச)

இதுவுமது.

கரு. திருந்திழாய் காதலர் தீர்குவ ரல்லர்
குருந்தின் குவியிணர் ருள்ளுறை யாகத்
திருந்தி னிளிவண்டு பாட விருந்தும்பி
இன்குழ லூதும் பொழுது.

(பதவுரை) திருந்திழாய் - திருந்திய அணிகளையுடையாய், குருந்தின் - குருந்தமரத்தின், குவி இணர் உள் - குவிந்த

பூங் கொத்துக்களின் உள்ளிடமே, உறை ஆக - தமக்கு உறையிடமாக இருந்து, திருந்து இன் இளி - திருந்திய இனிய இளியென்னும் பண்ணை, வண்டுபாட - வண்டுகள்பாட, இரு தும்பி - கரிய தும்பிகள், இன் குழல் ஊதும் பொழுது - இனிய குழலை ஊதாநிற்கும் இக்காலத்தில், காதலர் - நம்தலைவர், தீர்குவர் அல்லர் - நம்மை நீங்கியிருப்பாரல்லர் எ - று.

திருந்து இழை என்னும் இரு சொல்லும் தொக்க வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயர் விளியேற்றுத் திருந்திழாய் என்றாயது; வயங்கிழாய் போல்வனவும் இன்ன. உறை என்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர் உறையும் இடத்திற்காயிற்று; உள்ளுறை என்பதனை உறையுள் என மாறுதலும் ஆம். இளி - பஞ்சம சுரம். 'குழ லிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டினம் நல்லி யாழ் செய்ய, மயிலா டரங்கின் மந்திகாண் பனகாண்' என் பது மணிமேகலை. (கரு)

இதுவுமது.

கசு. கருங்குயில் கையற மாமயி லாலப்
பெருங்கலி வான முரறும்—பெருந்தோள்
* செயலை யிளந்தளி ரன்னநின் மேனிப்
பசலை பழங்கண் கொள.

(பதவுரை) பெருந்தோள் - பெரியதோளினையுடையாய், செயலை - அசோகினது, இளந்தளிர் அன்ன - இளந்தளிர் போன்ற, நின்மேனி - உன் உடம்பினது, பசலை - பசலையானது, பழங்கண்கொள - மெலிவு கொள்ளவும், கருங்குயில் - கரிய குயில்கள், கையற - செயலற்றுத் துன்பமுறவும், மா

---

* அசோகினிளந்தளிர் என்றும் பாடம்.

மயில் - பெரிய மயில்கள், ஆல - களித்து ஆடவும், பெருங் கலிவானம் - பெரிய ஒலியையுடைய முகில்கள், உரறும் - முழங்காநிற்கும் எ - று.

கையறல் - ஈண்டுக்கூவாதொடுங்குதல்; கார்காலத்தில் குயில் துன்புறலும் மயில் இன்புறலும் இயற்கை. ஆல் - அகவ; ஆட. பசலை - காதலர்ப்பிரிந்தார்க்கு உளதாகும் நிற வேற்றுமை. பழங்கண் - மெலிவு; 'பழங்கணும் புன்கணும் மெலிவின்பால' என்பது திவாகரம். பசலைபழங்கண் கொள என்றது தலைவர் வருகையால் தலைவி மகிழ்ச்சியுற என்றபடி.

இதுவுமது.

கஎ. அறைக்க லிறுவரைமேற் பாம்பு சவட்டிப்
பறைக்குர லேறொடு பௌவம் பருகி
உறைத்திருள் கூர்ந்தன்று வானம் பிறைத்தகை
கொண்டன்று பேதை நுதல.

(பதவுரை) பேதை - பேதாய், வானம் - மேகமானது, பௌவம் பருகி - கடல் நீரைக்குடித்து, பறைக் குரல் ஏறொடு - பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய இடியேற்றோலே, பாம்புசவட்டி - பாம்புகளைவருத்தி, அறைக்கல் - பாறைக்கற்களையுடைய, இறுவரைமேல் - பக்கமலையின் மேல், உறைத்து - நீரைச்சொரிந்து, இருள்கூர்ந்தன்று - இருள்மிக்கது; (ஆதலால்) நுதல் - உனது நெற்றி, பிறைத் தகை - பிறைமதியின் அழகை, கொண்டன்று-கொண்டதே எ - று.

இறுவரை - பக்கமலை. சவட்டி - வருத்தி; 'மன்பதை சவட்டுங் கூற்றம்' எனப் பதிற்றுப்பத்திலும் இச்சொல் இப்

பொருளில் வந்துள்ளமை காண்க; இது 'கடிசொல்லில்லைக் காலத்துப்படினே' என்பதனுற் போந்தது. பௌவம் - ஆகு பெயர். உறைத்தல் - துளித்தல்; சொரிதல். கூர்ந்தன்று - கூர் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த உடம்பாட்டு வினைமுற்று. இருள் கூர்ந்தன்று - ஒரு சொல்லாய் வானம் என்னும் எழுவாய்க்கு முடிபாயிற்று. (கஎ)

இதுவுமது.

கஅ. கல்பயில் கானங் கடந்தார் வரவாங்கே
நல்லிசை யேறொடு வான நடுநிற்பச்
செல்வர் மனம்போற் கவினீன்ற நல்கூர்ந்தார்
மேனிபோற் புல்லென்ற காடு.

(பதவுரை) கல்பயில் - மலைநெருங்கிய, கானம் கடந்தார் - காட்டைக்கடந்து சென்ற தலைவர், வர - வரும்வகை, ஆங்கே - அவர் வருங்காலம் வந்தபொழுதே, வானம் - மேகங்கள், நல் இசை - மிக்க ஒலியையுடைய, ஏறொடு - உருமேற்றுடனே, நடுநிற்ப - நடுவுநின்று எங்கும் பெய்தலால், நல்கூர்ந்தார் மேனிபோல் - வறுமையுற்றார் உடம்புபோல, புல்லென்ற - (முன்பு) பொலிவிழந்த, காடு - காடுகள், செல்வர் மனம்போல் - பொருளுடையார் மனம்போல, கவின் ஈன்ற - அழகைத் தந்தன எ - று.

நல் - ஈண்டு மிக்க என்னும் பொருளது; 'நன்று பெரிதாகும்' என்னும் தொல்காப்பியச்சூத்திரம் இங்கு நோக்கற்பாலது. கடந்தார் வர ஆங்கே வானம் நடுநிற்பக் காடு கவினீன்ற என வினை முடிவுசெய்க; வர நடுநிற்ப ஆங்கே கவினீன்ற என முடிப்பினும் அமையும். (கஅ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

கசு. நாஞ்சில் வலவ னிறம்போலப் பூஞ்சினைச்
செங்கான் மராஅந் தகைந்தன—பைங்கோற்
றொடிபொலி முன்கையா டோடுணையா வேண்டி
நெடுவிடைச் சென்றதென் னெஞ்சு.

(பதவுரை) நாஞ்சில் வலவன் - கலப்பைப்படைவென்றியை யுடையவனது, நிறம்போல - வெண்ணிறம் போல, பூஞ்சினை - பூங்கொம்பினையும், செங்கால் - செவ்வியதாளினையு முடைய, மராஅம் - வெண்கடம்புகள், தகைந்தன - மலர்ந்தன; (ஆதலால்) என் நெஞ்சு - என் மனம், பைங்கோல் தொடி - பசுமையாகிய திரண்ட வளைகள், பொலி - விளங்குகின்ற, முன்கையாள் - முன்னங்கையை யுடையாளின், தோள் - தோள்கள், துணையாவேண்டி - எனக்குத் துணையாகவேண்டி, நெடு இடைச் சென்றது - நெடிய காட்டுவழியைக் கடந்து சென்றது எ - று.

நாஞ்சில் வலவன் - பலராமன்; அவன் வெண்ணிற முடையனென்பதனையும், கலப்பைப் படையால் வெற்றி யுடையனென்பதனையும் 'கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி, அடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்' என்னும் புறப்பட்டானுமறிக. மராஅம் - வெண்கடம்பு; 'செங்கான் மராஅத்த வாலிணர்' என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையானும் மராஅம் செங்காலும் வாலிணரு முடைத்தாதல் காண்க. 'ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்' எனப் பாலைக்கலியிலும் வெண்கடம்பின் பூங்கொத்திற்குப் பலராமன் உவமை கூறப்பட்டிருத்தல் ஓர்க. தகைதல் - மலர்தல்; இஃது திப்பொருட்டாதலைப் 'பிடவுமுகை தகைய' (ஐங்குறுநூறு) என்புழிக்காண்க. நெடுவிடைக்கு முன் புரைத்தாங் குரைத்துக் கொள்க. (கசு)

இதுவுமது.

உ0 வீறுசால் வேந்தன் வினையு முடிந்தன
ஆறும் பதமினிய வாயின—ஏறோ
டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர்
சேனைபோற் செல்லு மழை.

(பதவுரை) வீறுசால் - சிறப்பமைந்த, வேந்தன் - அரசனுடைய, வினையும் - போர்த்தொழில்களும், முடிந்தன - முற்றுப்பெற்றன; ஆறும் - வழிகளும், பதம் இனிய ஆயின - செவ்வியினிய வாயின; மழை - மேகங்கள், அருமணி - அரிய மணியை யுடைய, நாகம் - பாம்புகள், அனுங்க - வருந்தும் வகை, ஏறொடு - உருமேற்றுடனே, செருமன்னர் சேனை போல் - போர்புரியும் வேந்தரின் சேனைபோல, செல்லும் - செல்லா நிற்கும்; (ஆதலால் நாம் செல்லக்கடவேம்) எ-று.

இடியோசையால் நாகம் வருந்துதலை 'விரிநிற நாகம் விடருளதேனும், உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்' என்னும் நாலடியானறிக. 'முதிர்மணி நாக மனுங்க முழங்கி' என்னும் திணைமொழியைம்பதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. அணியணியாய் விரைந்து சேறலும், முழங்கலும், அம்பு சொரிதலும் பற்றிச் சேனை உவமமாயிற்று. (உ0)

இதுவுமது.

உக. பொறிமாண் புனைதிண்டேர் போந்த வழியே
சிறுமுல்லைப் போதெல்லாஞ் செவ்வி - நறுநுதற்
செல்வ மழைத்தடங்கட் சின்மொழிப் பேதை
முள்ளெயி றேய்ப்ப வடிந்து. [வாய்

(பதவுரை) பொறிமாண் - எந்திரச் செய்கைகளான் மாட்சிமைப்பட்ட, புனை திண் தேர் - அலங்கரிக்கப்பட்ட

திண்ணிய தேர், போந்த வழியே - வந்த வழியிலே, சிறு முல்லைப்போது எல்லாம் - சிறிய முல்லையின் அரும்புகளெல்லாம், வடிந்து - கூர்மையுற்று, செவ்வி நறுநுதல் - செவ்விய அழகிய நெற்றியையும், செல்வமழைத்தடங்கண் - வளப்பமான மழைபோற் குளிர்ந்த அகன்ற கண்களையும், சில்மொழி - சிலவாகிய மொழியினையுமுடைய, பேதைவாய் - மடவாளது வாயின்கண் உள்ள, முள் எயிறு - கூரிய பற்களை, ஏய்ப்ப - ஒவ்வா நிற்கும் எ - று.

சின்மொழி - மெல்லிய மொழியுமாம். முள்ளெயிறேய்க்க வடிவுபட்டு' என்று பொருளுரைத்து, 'நின்றது' என்னும் பயனிலை தொக்கது என்றுரைப்பர் பழைய வுரைகாரர். இப்பொருளில் 'ஏய்ப்ப' என்பது வினையெச்சம். (உக)

இதுவுமது.

உஉ. இளையரு மீர்ங்கட் டயா வுளையணிந்து
புல்லுண் கலிமாவும் பூட்டிய—நல்லார்
இளநலம் போலக் கவினி வளமுடையார்
ஆக்கம்போற் பூத்தன காடு.

(பதவுரை) இளையரும் - சேவகரும், ஈர்ங்கட்டு அயா - குளிர் காலத்திற்குரிய உடையினை உடுக்க, உளை அணிந்து - தலையாட்டம் அணிந்து, புல்உண் - புல்லினையுண்ட, கலிமாவும் - மனஞ்செருக்கிய குதிரையையும், பூட்டிய - தேருடன் பூட்டுதலைச்செய்ய, காடு - காடுகள், நல்லார் - நற்குணமுடைய மகளிரின், இளநலம்போல - இளமைச் செவ்வி போல, கவினி - அழகுற்று, வளம் உடையார் - வருவாயுடையாரது, ஆக்கம்போல் - செல்வம்போல, பூத்தன - பொலிவுற்றன எ - று.

இளையர் - சேவகர்; ஏவலாளர். ஈர்ங்கட்டயர என்ப தற்கு அழகிதாகக்கட்டி யுடுத்தலைச் செய்ய என்றனர் பழைய வுரைகாரர். உளை - தலையாட்டம்; சாமரை யெனவும்படும்; இது கவரிமான் மயிராற் செய்து குதிரையின் தலையிலணி யப்படுவது. பூட்டிய - செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். இளநலம் என்புழி நலம் வடிவுமாம். வளம் வருவாயாதலை 'வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை' என்பதற்குப் பரிமே லழகர் உரைத்த உரையானறிக. பூத்தல் - பொலிதல்; மலர் தலுமாம். (உஉ)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது.

உ௩. கண்டிரண் முத்தங் கடுப்பப் புறவெல்லாந்
தண்டுளி யாலி புரளப் புயல்கான்று
கொண்டெழில் வானமுங் கொண்டன் றெவன்
ஒண்டொடி யூடு நிலை. [கொலோ

(பதவுரை) ஒண்டொடி - ஒள்ளிய வளைகளை யணிந்த வளே, புறவு எல்லாம் - காடெங்கும், கண்திரள் முத்தம் கடுப்ப - இடந்திரண்ட முத்தையொப்ப, தண் துளி-குளிர்ந்த நீர்த்துளிகளும், ஆலி - ஆலங்கட்டிகளும், புரள - புரளும் வகை, புயல் - மேகம், கான்று கொண்டு - மழைபொழிந்து கொண்டு, எழில் - அழகினை யுடைய, வானமும் கொண் டன்று-வானத்திடத்தையெல்லாம் கொண்டது; (ஆதலால்) ஊடு நிலை-பிணங்குந்தன்மை, எவன்கொல்-எற்றுக்கு எ - று.

கண்டிரள் முத்தம் என்றது மேனி திரண்ட முத்தம் என்றபடி; அகத்திலும், பிறண்டும் 'கண்டிரண்முத்தம்' எனவருதலுங் காண்க. கொல் ஓ - அசை நிலை. தலைவர் வரு வர்; இனிப் பிணங்குதல் வேண்டா என்பது குறிப்பு. (உ௩)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

உச. எல்லா வினையுங் கிடப்ப வெழுநெஞ்சே
கல்லோங்கு கானங் களிற்றின் மதநாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வானம்
‡ மெல்லவுந் தோன்றும் பெயல் *

(பதவுரை) கல் ஓங்குகானம் - மலைகள் உயர்ந்த காடுகள், களிற்றின் மதம்நாறும் - யானையின்மதம் நாறாநிற்கும்; கார் வானம் - கரியவானத்தின்கண், பெயல் - மழை, மெல்லவும் தோன்றும் - மென்மையாகத் தோன்றா நிற்கும்; (ஆதலால்) பல் இருங் கூந்தல் - பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடையவள், பணிநோனாள்-ஆற்றியிருத்தற்கு நான் கூறிய சொல்லை இனிப் பொறுக்கமாட்டாள்; நெஞ்சே - மனமே, எல்லா வினையும் கிடப்ப - எல்லாத் தொழில்களும் ஒழிந்து நிற்க; எழு - நீ போதற்கு ஒருப்படு எ - று.

கிடப்ப - வியங்கோள்; வினையெச்சமாகக் கொண்டு கிடக்கும் வகை எனப் பொருளுரைத்தலுமாம். களிற்றின் மதம் நாறும் என்றது கார்காலத்தில் பிடியுடன் இயைந்தாடுதலான் என்க. பணி - பணித்த சொல். எல்லியும் என்று பாடமாயின் இரவிலும் எனப்பொருள் கொள்க. (உச)

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டித் தோழி தனது ஆற்றாமை தோன்ற வுரைத்தது.

உரு. கருங்கால் வரகின் பொரிப்போ லரும்பவிழ்ந்
திர்ந்தண் புறவிற் றெறுழ்வீ மலர்ந்தன
சேர்ந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
கூர்ந்த பசலை யவட்கு.

---

‡ எல்லியும் என்றும் பாடம். * செயல் என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) ஈர்ந்தண் புறவில் - குளிர்ச்சி மிக்க காட்டில், கருங்கால் வரகின் பொரிபோல் - கரிய தாளினையுடைய வரகினது பொரியைப்போல, தெறுழ்வீ - தெறுழினது மலர்கள், அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்ந்தன - அரும்புகள் முறுக்குடைந்து விரிந்தன; செய்குறி சேர்ந்தன - (தலைவர்) செய்த குறிகள் வந்து விட்டன; (ஆதலால்) அவர் வாரார் என்று - தலைவர் இனி வரமாட்டாரென்று, அவட்கு - தலைவிக்கு, பசலை கூர்ந்த - பசலை மிக்கது எ - று.

ஈர்ந்தண் - ஒருபொருளிருசொல். தெறுழ் - காட்டகத்ததொரு கொடி. கூர்ந்தது என்பதில் ஈறு கெட்டது. (உரு)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது.

உசு. நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவரிட்ட
தலைநாள் விளக்கிற் றகையுடைய வாகிப்
புலமெலாம் பூத்தன தோன்றி சிலமொழி*
தூதொடு வந்த மழை.

(பதவுரை) சிலமொழி - சிலவாகிய மொழியினை யுடையாய், தோன்றி - தோன்றிப்பூக்கள், நலம்மிகு கார்த்திகை - நன்மை மிக்க கார்த்திகைத் திருவிழாவில், நாட்டவர் இட்ட - நாட்டிலுள்ளார் கொளுத்திவைத்த, தலைநாள் விளக்கின் - முதல் நாள் விளக்கைப்போல், தகை உடையவாகி - அழகுடையனவாகி, புலம் எலாம் - இடமெல்லாம், பூத்தன - மலர்ந்தன; மழை தூதொடு வந்த - மழையும் தூதுடனே வந்தது எ - று.

கார்த்திகை நாளில் நிரை நிரையாக விளக்கிட்டு விழாக் கொண்டாடும் வழக்கம் பண்டை நாள் தொட்டுள்ளது; 'குறு

* தோன்றி சின்மென்மொழி என்றும் பாடம்.

முயன் மறுகிறங் கிளர மதிநிறைந், தறுமீன் சேரு மகலிருணடு நாண், மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிப், பழவிறன் மூதூர்ப் பலருடன் றுவன்றிய, விழவுட னயர வருகதில்லம்ம' என அகநானூற்றிலும், 'கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழிவிளக்கு' எனக் களவழிநாற்பதிலும், 'துளக்கில் கபாலீச்சரத்தான் றொல் கார்த்திகைநாள்.........விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்' எனத் தேவாரத்திலும், 'குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன' எனச் சிந்தாமணியிலும் இத்திருவிழாக் கூறப்பெற்றுள்ளமை காண்க. தலை நாள் - திருவிழாவின் முதல் நாளாகிய கார்த்திகை; நலமிகு கார்த்திகை என்பதனைக் கார்த்திகைத் திங்கள் எனக்கொண்டு, தலைநாள் என்பதனை அத்திங்களிற் சிறந்த நாளாகிய கார்த்திகை எனக் கொள்ளலும் ஆம்; முன்பு நாட்கள் கார்த்திகை முதலாக எண்ணப்பட்டனவாகலின் தலைநாள் என்றார் எனலுமாம். வந்த - 'கூர்ந்த' என்புழிப்போல் ஈறு கெட்டது. (உசு)

ஊடுதலாற் பசலைமிகும் எனத் தோழி தலைமகட்குக் கூறி வற்புறுத்தது.

உஎ. முருகியம்போல் வான முழங்கி யிரங்கக்
குருகிலை பூத்தன கானம்—பிரிவெண்ணி
உள்ளா தகன்றாரென் றூடியாம் பாராட்டப்‡
பள்ளியுட் பாயும் பசப்பு.

(பதவுரை) வானம் - மேகம், முருகியம்போல் - குறிஞ்சிப் பறைபோல், முழங்கி இரங்க - முழங்குதலைச் செய்ய, கானம் - காட்டின்கண், குருகு இலை பூத்தன - குருக்கத்தியிலை விரிந்தன; பிரிவு எண்ணி - (நம் காதலர்) பிரிதலை நன்றென்று நினைத்து, உள்ளாது அகன்றார் என்று - நம் வருத்

‡ பாராட்டில் என்றும் பாடம்.

தத்தைக் கருதாது சென்றார் என்று, ஊடு யாம் பாராட்ட - நாம் ஊடுதலைப் பாராட்டுவதால், பசப்பு - பசலைநோய், பள்ளியுள் பாயும் - படுக்கை யிடத்தில் பரவும் எ - று.

முருகு இயம் - குறிஞ்சிப் பறைவிசேடம்; முருகனுக்கு இயக்கப்படுவது; தொண்டகம், துடி என்பனவும் குறிஞ்சிப் பறைகள். முழங்கி இரங்க - ஒரு பொருளிருசொல். குருகு - குருக்கத்தி; முருக்கென்பாரும் உளர். இலையென்றமையால் பூத்தலாவது தழைத்தல் எனக் கொள்க. ஊடு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இகரம் சந்தியால் வந்தது. பள்ளியுட் பாயும் என்றது படுக்கையிற் கிடக்கச் செய்யும் என்னும் குறிப்பிற்று. (உஎ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

உஅ. இமிழிசை வானம் முழங்கக் குமிழின்பூப் *
பொன்செய் குழையிற் றுணர்தூங்கத் தண்பதஞ்
செவ்வி யுடைய சுரநெஞ்சே காதலியூர்
கவ்வை யழுங்கச் செலற்கு.

(பதவுரை) இமிழ் இசை-ஒலிக்கும் இசையினையுடைய, வானம் - முகில், முழங்க - முழங்குதலைச் செய்ய, குமிழின் பூ - குமிழின் பூக்கள், பொன் செய் குழையின் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட குழைபோல், துணர் தூங்க - கொத்துக்களாய்த் தொங்க, நெஞ்சே - மனமே, காதலி ஊர் - நம் காதலியது ஊருக்கு, கவ்வை அழுங்க - அலர் கெடும்வகை, செலற்கு - நாம் செல்வதற்கு, சுரம் - காடுகள், தண்பதம் செவ்விஉடைய - குளிர்ந்த பதமும் செவ்வியும் உடையவாயின. எ - று.

---

* குமிழிணைப்பூ என்றும், குமிழிணர்ப்பூ என்றும் பாடம்.

இமிழ் இசை - இனிய இசையுமாம். சுரம் - காடு; அரு நெறியுமாம். கவவை - அலர்; ஊரார் கூறும் பழிமொழி. அழுங்கல் - வருந்தல்; ஈண்டு இலவாதல். (உஅ)

இதுவுமது.

உகூ. பொங்கரு ஞாங்கர் மலர்ந்தன தங்காத்
தகைவண்டு பாண்முரலுங் கானம்-பகைகொண்ட
லெவ்வெத் திசைகளும் வந்தன்று சேறுநாஞ்
செவ்வி யுடைய சுரம்.

(பதவுரை) பொங்கரும் - சோலைகளெல்லாம், ஞாங்கர்- பக்கங்களில், மலர்ந்தன - பூத்தன; கானம் - காட்டின் கண்ணே, தங்கா - தங்குதலின்றித்திரியும், தகைவண்டு - அழகையுடைய வண்டுகள், பாண்முரலும் - இசைப்பாட்டைப் பாடா நின்றன; பகை கொண்டல் - பகைத்தெழுந்த மேகம், எவ்வெத்திசைகளும் - எல்லாதிசைக்கண்ணும், வந்தன்று - வந்தது; சுரம் - காடுகளும், செவ்விஉடைய - தட்பமுடையவாயின; (ஆதலால்) நாம் சேறும் - நாம் செல்லக் கடவேம் எ - று.

பொங்கர் - இலவுமாம். பகைகொண்டல் - வினைத் தொகை. சேறும் என்றது நெஞ்சை உளப்படுத்தி; தேர்ப் பாகற்குக் கூறியதுமாம். (உகூ)

இதுவுமது.

௩0. வரைமல்க வானஞ் சிறப்ப வுறைபோழ்ந்
திருநிலந் தீம்பெய றாழ—விரைநாற *
ஊதை யுளருந றுந்தண்கா பேதை
பெருமட நம்மாட் டுரைத்து.

* திரை நாற என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) வரைமல்க - மலைகள் வளம் நிறைய, வானம சிறப்ப - வானகம் சிறப்பெய்த, இருநிலம் - பெரிய பூமியை, உறை போழ்ந்து - துளிகளால் ஊடறுத்து, தீம்பெயல்தாழ- இனியமழை வீழா நிற்க, விரை நாற - நறுமணம் கமழா நிற்க, ஊதை - காற்றானது, பேதை பெருமடம் - காதலியது பெரிய மடப்பத்தை, நம்மாட்டு உரைத்து - நமக்குத் தெரிவித்து, நறுந்தண்கா - நறிய குளிர்ந்த சோலையில், உளரும் - அசையா நிற்கும் (ஆதலால் நீ விரையத்தேரைச் செலுத்துவாய்) எ - று.

உறை - நீர்த்துளி; மூன்றன்றொகை. ஊதை - குளிர் காற்று. உளர்தல் - அசைதல். பேதை பெருமடம் - தலைவர் வாராரென்று கருதி வருந்தியிருக்கும் தலைவியது அறியாமை. (௩௰)

விளைமுற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

௩௧. கார்ச்சே ணிகந்த கரைமருங்கி னீர்ச்சேர்ந்
தெருமை யெழிலே றெறிபவர் சூடிச்
செருமிகு மள்ளரிற் செம்மாக்குஞ் செவ்வி
திருநுதற் கியாஞ்செய் குறி.

(பதவுரை) எருமை எழில் ஏறு - எருமையினது எழுச்சியையுடைய ஆண், கார்ச்சேண் இகந்த - மேகத்தையுடைய வானின் எல்லையைக்கடந்து உயர்ந்த, கரை மருங்கின் - கரையின் பக்கத்திலுள்ள, நீர்ச்சேர்ந்து - நீரையடைந்து, எறி - எறியப்பட்ட, பவர் - பூங்கொடிகளை, சூடி - சூடிக்கொண்டு, செருமிகு மள்ளரில் - போரின்கண் மறமிக்க வீரரைப் போல, செம்மாக்கும் செவ்வி - இறுமாந்திருக்கும் காலமே, திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடையாளுக்கு, யாம்செய்

குறி - நாம் மீள்வதற்குச் செய்த குறியாகும்; (ஆதலால் விரைந்து தேர் செலுத்துவாய்) எ - று.

சேண் - ஆகாயம்; தூரமும் ஆம். எழில் - அழகுமாம் எறி - துணித்த எனினும் பொருந்தும். பவர் - கொடி, 'அரிப்பவர்ப் பிரம்பின்' எனக் குறுந்தொகையும், 'நெடுங் கொடியுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து' எனப் புறநானூறும் கூறுதல் காண்க. மள்ளர் - வீரர்; போர்வீரர் வெட்சி, வஞ்சி முதலிய மாலைகளைச் சூடித் தருக்கி யிருக்குமாறு போலக் கடாக்கள் பூங்கொடிகளைச் சூடிக்கொண்டு தருக்கியிருக்கும் என்க. 'மள்ளரன்ன தடங்கோட் டெருமை - மகளிரன்ன துணையொடு வதியும்' (ஐங்குறுநூறு) என்றார் பிறரும். குற்றியலிகரம் அலகு பெறாதாயிற்று. (௩௧)

இதுவுமது.

௩௨. கடாஅவுக பாகதேர் காரோடக் கண்டே
கெடாஅப புகழ்வேட்கைச் செல்வர் மனம்போற்
படாஅ மகிழ்வண்டு பாண்முரலுங் கானம்
பிடாஅப் பெருந்தகை நற்கு.

(பதவுரை) கெடாப் புகழ்வேட்கை - அழியாத புகழை விரும்புகின்ற, செல்வர் மனம்போல் - செல்வரது மனத்தைப் போல, படா மகிழ்வண்டு - கெடுதலில்லாத மகிழ்ச்சியை யுடைய வண்டுகள், கானம் - காட்டின்கண், பிடா - பிடவமாகிய, பெருந்தகை - பெருந்தகையாளனிடத்து, நன்கு - நன்றாக, பாண்முரலும் - இசைப்பாட்டினைப் பாடாநிற்கும்; பாக - பாகனே, கார் ஓடக்கண்டு - மேகம் ஓடுதலைக்கண்டு, தேர் கடாவுக - தேரை விரையச் செலுத்துவாயாக எ - று.

இப்பாட்டு நான்கடியிலும் முதற்கண் அளபெடை வந்தன; கடாவுக என்றுபாட மோதுவாருமுளர். கார்ஓட என்ற

மையால் மேகத்தின் விரைந்த செலவு குறிப்பித்தவாறு; 'கொடுஞ்செலவெழிலி' என்றூர் பிறரும். புகழை விரும்பும் செல்வர் மனம் மகிழ்ச்சி நிறைந்திருக்குமென்க. பிடவம் - ஒரு செடி; வள்ளன்மை யுடையாரிடத்துப் பாண்மக்கள் பரிசில் கருதிப் பாடுமாறுபோலப் பிடவத்தினிடத்துத்தேன் கொளக்கருதிய வண்டுகள் பாடினவென்றுரைக்கப்பட்டது. பெருந்தகை என்புழி ஏழனுருபு தொக்குநின்றது. நற்கு - வலித்தல் விகாரம். (௩உ)

இதுவுமது

௩௩. கடனீர் முகந்த கமஞ்சூ லெழிலி
குடமலை யாகத்துக் கொள்ளப் பிறைக்கும்‡
இடமென வாங்கே குறிசெய்தேம் பேதை
மடமொழி யெவ்வங் கெட.

(பதவுரை) கடல்நீர் முகந்த - கடலினது நீரை முகந்த, கமம் சூல் எழிலி - நிறைந்த சூலினையுடைய மேகம், குடமலை ஆகத்து - மேற்குமலையிடத்து, கொள் அப்பு இறைக்கும் - தான் கொண்ட நீரினைச் சொரியும், இடம் என - சமய மென்று, ஆங்கே - அப்பொழுதே, பேதை-பேதையாகிய, மடமொழி - மடப்பத்தினையுடைய மொழியை யுடையாளது, எவ்வம் கெட - வருத்தம் நீங்க, குறிசெய்தேம்-(மீளுங் காலத்திற்குக்) குறிசெய்தேம்; (ஆதலால் தேரினை விரையச் செலுத்துக) எ - று.

சூல் போறலின் நீர் சூலெனப் பட்டது; 'கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை' என்பது திருமுருகாற்றுப் படை. ஆகம் - அகம் என்பதன் நீட்டல்; மார்பு எனினும்

---

‡ கொள்ளப்பிறக்கும் என்றும் பாடம்.

ஆம். கொள்ளப் பிறக்கும் என்பது பாடமாயின் தாரை கொள்ளத்தோன்றும் எனப் பொருளுரைக்கப்படும்; பிறவா றுரைத்தல் பொருந்துமேற் கொள்க. இடம், ஆங்கு என் பன காலத்தை உணர்த்தின. (நங)

பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டித் தோழி தனது ஆற்றுமை தோன்ற வுரைத்தது.

நச. விரிதிரை வெள்ளம் வெறுப்பப் பருகிப்
பெருவிறல் வானம பெருவரை சேருங்
கருவணி காலங் குறித்தார் திருவணிந்த
ஒண்ணுதல் மாதர் திறத்து.

(பதவுரை) பெருவிறல் வானம் - மிக்க் பெருமையை யுடைய மேகம், விரிதிரை வெள்ளம் - விரிந்த அலையை யுடைய கடலினது நீரை, வெறுப்பப்பருகி - நிறைய உண்டு, பெருவரை சேரும் - பெரியமலையை அடையா நிற்கும், கரு அணிகாலம் - கருக்கொள்ளுங் காலத்தை, திரு அணி-தெய்வ வுத்தியென்னும் தலைக்கோலத்தை யணிந்த, ஒள்நுதல் - ஒள் ளிய நெற்றியை யுடைய, மாதர் திறத்து - காதலியிடத்து, குறித்தார் - (தலைவர் தாம் மீண்டுவருங் காலமாகக்) குறிப் பிட்டார் எ - று

வெறுத்தல் - செறிதல், நிறைதல்; உரிச்சொல். கெடுப் பதும் எடுப்பதும் ஆகிய எல்லாம் வல்லது மழை யாகலின் 'பெருவிறல் வானம்' என்றார். கருஅணிகாலம் - மழை சூற் கொள்ளும் கார்காலம். திரு - சீதேவி என்னுந் தலையணி; இது தெய்வ வுத்தி யென்றுங் கூறப்படும்; 'தெய்வவுத்தி யொடு வலம்புரி வயின்வைத்து' என்பது திருமுருகாற்றுப் படை. (நச)

இதுவுமது.

௩௫. †சென்றநங் காதலர் சேணிகந்தா ரென்றெண்ணி
ஒன்றிய நோயோ டிடும்பை பலகூர
வென்றி முரசி னிரங்கி யெழில்வானம்
நின்று மிரங்கு மிவட்கு.

(பதவுரை) சென்ற நம் காதலர் - வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற நம் தலைவர், சேண் இகந்தார் என்று எண்ணி - நெடுந்தூரத்தைக்கடந்து சென்றாரென்று நினைத்து, ஒன்றிய நோயோடு - பொருந்திய பசப்பு நோயுடனே, இடும்பை பல கூர - பல துன்பங்களும் மிகப்பெறுதலால், இவட்கு - இவள் பொருட்டு, எழில்வானம்-எழுச்சியை யுடைய முகில், வென்றி முரசின் இரங்கி - வெற்றியை யறிவிக்கும் முரசின் ஒலியையப்போல இடித்து, நின்றும் - வானின்கண் இருந்தும், இரங்கும் - பரிவுறா நிற்கும் எ - று.

முரசின் என்பதில் இன் உவமப்பொருவு. நின்றும் என்பதற்குச் சலியாது நின்று என்று பொருள் கூறுவாரு முளர். வானின்கண் உள்ள மேகமும் இரங்கு மியல்பினுள் திறத்துத் தலைவர் இரங்கிவாராதது என்னை யென்றபடி. ( )

வினைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

௩௬. சிரல்வாய் வனப்பின வாகி நிரலொப்ப
ஈர்ந்தண் டளவந் தகைந்தன—சீர்த்தக்க
செல்வ மழைமதர்க்கட் சின்மொழிப் பேதையூர்
நல்விருந் தாக நமக்கு.

(பதவுரை) ஈர் தண் - குளிர்ச்சி மிக்க, தளவம் - செம் முல்லைப்பூக்கள், சிரல் - சிச்சிலிக்குருவியின், வாய் - வாய்

† சென்று என்றும் பாடம்.

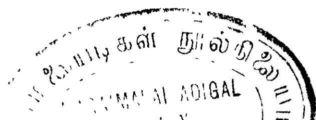
போலும், வனப்பின ஆகி - அழகுடையனவாகி, நிரல் ஒப்ப - வரிசை பொருந்த, தகைந்தன - அரும்பின; (ஆதலால் இப்பொழுது) சீர்த்தக்க-சிறந்த, செல்வம்-செல்வத்தை யுடைய, மழை மதர்க்கண் - மழைபோற் குளிர்ந்த மதர்த்த கண்களையும், சில் மொழி - சிலவாகிய மொழியினையு முடைய, பேதை - காதலியது, ஊர் - ஊரானது, நமக்கு நல்விருந்து ஆக - நமக்கு நல்ல விருந்தயரும் இடமாகக் கடவது எ - று.

சிரல் - மீன்குத்திக் குருவி. தளவம் - செம்முல்லை; இதன் அரும்பு சிரலின் வாய்போலும் என்பதனை 'பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை' என்னும் ஐங்குறுநூற்றானும் அறிக. ஈர்ந்தண் - ஒருபொருளிருசொல். சீர்த்தக்க - ஒரு சொன்னீர்மைத்து. செல்வத்தை யுடைய பேதை என்க; செல்வமழை எனினும் ஆம். விருந்து - ஆகுபெயர். தலைவன் வினைமுற்றி மீண்ட பின் காதலியுடன் விருந்தயரும் வழக்க முண்டென்பதனை 'வினை கலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து - மாலை யயர்கம் விருந்து' என்னும் முப்பாலானும் அறிக. (௩.௬)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தது.

௩௭. கருங்கடல் மேய்ந்த கமஞ்சூ லெழிலி
இருங்க லிறுவரை யேறி யுயிர்க்கும்
பெரும்பதக் காலையும் வாரார்கொல் வேந்தன்
அருந்தொழில் வாய்த்த நமர்.

(பதவுரை) கருங்கடல் மேய்ந்த - கரிய கடலின் நீரைக் குடித்த, கமம்சூல்-நிறைந்த சூலினை யுடைய, எழிலி-மேகம், இரு - பெரிய, கல் - கற்களை யுடைய, இறுவரை - பக்கமலையின்மேல், ஏறி உயிர்க்கும் - ஏறியிருந்து நீரைச் சொரியும், பெரும்பதக் காலையும் - மிக்க செவ்வியை யுடைய காலத்

தும், வேந்தன்-அரசனது, அருந்தொழில்-போர்த் தொழில், வாய்த்த - வாய்க்கப்பெற்ற, நமர் - நம்தலைவர், வாரார் கொல்- வாராதிருப்பரோ எ - று.

கடல் - ஆகு பெயர். சூல் என்றதற்கேற்ப உயிர்க்கும் என்றார். உயிர்த்தல் - நீரைக்காலுதல்; ஒலித்தல் எனினும் ஆம். வாய்த்த என்றதனால் தப்பாது வென்றிருப்பரென்பது குறிப்பித்தவாறும். போர்த்தொழிலும் முற்றுப்பெற்றுக் காலமும் செவ்வியை உடைத்தாயவழித் தலைவர் வாராதிரார் என்று கூறித் தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தாளென்க.

தலைவர் பொய்த்தாரெனக் கூறித் தோழி
தலைவியை ஆற்றுவித்தது.

௩௮. புகர்முகம் பூழிப் * புரள வுயர்நிலைய †
வெஞ்சின வேழம் பிடியோ டியைந்தாடுந் ‡
தண்பதக் காலையும் வாரா ரெவன்கொலோ
ஒண்டொடி யூடு நிலை.

(பதவுரை) உயர்நிலைய - உயர்ந்தநிலையினையுடைய, வெம்சினம்வேழம் - கடிய கோபத்தினையுடைய ஆண்யானைகள், புகர்முகம் - புள்ளியினையுடைய முகம், பூழிபுரள - புழுதியிற் புரளும் வகை, பிடியோடு - பெண்யானைகளுடன், இயைந்து ஆடும் - கூடிவிளையாடும், தண்பதக் காலையும் - குளிர்ந்த செவ்வியையுடைய காலத்தும், வாரார் - நம் தலைவர் வாராராயினார்; (ஆதலால்) ஒள் தொடி - ஒள்ளிய தொடியினையுடையாளே, ஊடுநிலை - அவருக்காக நீ பிணங்குந் தன்மை, எவன்கொல் - என்னை எ - று.

---

* பூழி புரள என்றும்

† உயர்நிலை என்றும்

‡ இணைதாழ என்றும் பாடம்.

வேழம் பிடியோடியைந்தாடும் என்றது தலைவர் வருதற்கு ஏதுக்கூறியவாறு. குறித்தபருவம் வந்தும் வாராமையாற் பொய்ம்மையும், வேழம்பிடியோடியைந்தாடுதல் கண்டும் வாராமையால் அன்பின்மையும் உடையராயினர்பால் ஊடுதலாற் பிறனென்னை என்று தோழி கூறினளென்க. வாரார்கொல்லோ என இயைத்து வருவர் என்று கூறி ஆற்றுவித்தாள் எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஆம். (ருஅ)

இதுவுமது.

ருகூ. அலவன்க ணேய்ப்ப வரும்பீன் றவிழ்ந்த
*கருங்குர னொச்சிப் பசுந்தழை சூடி
இரும்புன மேர்க்கடி கொண்டார் பெருங்கௌவை
ஆகின்று நம்மூ ரவர்க்கு.

(பதவுரை) அலவன்கண் ஏய்ப்ப - ஞெண்டினது கண்ணினை யொப்ப, அரும்பு ஈன்று - அரும்பினையீன்று, அவிழ்ந்த - பின் மலர்ந்த, கருங்குரல் - கரியபூங்கொத்தினையுடைய, நொச்சி - நொச்சியினது, பசுந்தழை சூடி - பசிய தழையைச் சூடிக்கொண்டு, இரும்புனம் - பெரிய புனங்களை, ஏர்க்கடி கொண்டார் - உழவர் புதிதாக ஏருழவிக்கத் தொடங்கினார்கள்; (ஆதலால்) நம் ஊர் - நம் ஊரின் கண், அவர்க்கு - நம் தலைவர்க்கு, பெருங் கௌவை ஆகின்று - பெரிய அலராயிற்று எ - று.

நொச்சியின் அரும்பு ஞெண்டின் கண்ணுக்கு உவமையாதலை 'நொச்சி மாவரும் பன்ன கண்ண - எக்கர் ஞெண்டினிருங்கிளைத் தொழுதி' என்னும் நற்றிணை யானும் அறிக. ஏர்க்கடிகொள்ளுதல் - புதிதாய் ஏருழத்தொடங்குதல்;

* கருங்கதிர் என்றும் பாடம்.

இதனை 'நல்லேர்' என்றும், 'பொன்னேர்' என்றும் வழங்குவர். ஆகின்று - உடம்பாட்டு முற்று. (௩௯)

பருவம் வந்தமையால் தலைவர் வருதல் ஒருதலையெனக் கூறித் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தது.

௪0. வந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
நொந்த வொருத்திக்கு நோய்தீர் மருந்தாகி
இந்தின்* கருவண்ணங் கொண்டன் றெழில்வா [னம்
நந்துமென் பேதை நுதல்.

(பதவுரை) மென்பேதை - மெல்லியபேதையே, செய்குறி - தலைவர் செய்தகுறிகள், வந்தன - வந்துவிட்டன; அவர் வாரார் என்று - தலைவர் வருகின்றிலர் என்று, நொந்த ஒருத்திக்கு - நோதலுற்ற ஒருத்தியாகிய நினக்கு, நோய்தீர் மருந்து ஆகி - நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகி, எழில்வானம் - அழகிய முகில், இந்தின் கருவண்ணம் - ஈந்தின் கனியினிறம் போலும் கருநிறத்தை, கொண்டன்று - கொண்டது; நுதல் நந்தும் - நினது நுதல் இனி ஒளிவளரப் பெறும் எ - று.

இச்செய்யுளைத் தலைவர் மீண்டனரென்று தோழி மகிழ்ந்து தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியதாகக் கொண்டு, என் பேதை எனப் பிரித்துப் படர்க்கையாக உரைப்பாரும் உளர். ஈந்து இந்தெனக் குறுகியது; 'முந்நீரை யிந்துருவின் மாந்தி யிருங்கொண்மூ' என்பது திணைமாலை நூற்றைம்பது. ஈந்து- ஈச்சமரம். (௪0)

முற்றிற்று

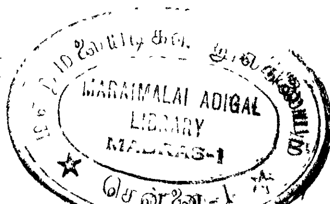
* கனிவண்ணம் என்றும், கொண்டது என்றும் பாடம்.

அருஞ்சொல் லகராதி

[எண் - செய்யுளெண்]

அணர்த்து	௧௧
அயா	௨௨
அயிர்மணல்	௩
அலவன்	௩௯
அனுங்க	௨௰
ஆக்கம்	௨௨
ஆல	௧௬
ஆலி	௩
ஆறு	௨௰
இகந்த	௩௧
இணர்	௧௫
இளி	௧௫
இளையர்	௨௨
இறப்ப	௯
இறுவரை	௧௭, ௩௭
உயிர்க்கும்	௩௭
உராறும்	௬, ௰, ௧௬
உளரும்	௩௰
உளை	௨௨
உறை	௩௰
உறைத்து	௧௭
ஊடு	௨௩, ௨௭, ௩௮
ஊதை	௩௰
ஊழ்தத்	௮
எச்சாரும்	௭
எயிறு	௧௪, ௨௧
எவ்வம்	௩௩
எழிலி	௩௩
எழில்	௩௧, ௩௫
ஏய்ப்ப	௩௯
ஐம்பால்	௧௧
ஒலி	௧௧
கடுக்கை	௪
கடுமா	௰
கமம்	௩௩
கருங்குரல்	௩௯
கருவிளை	௯
கலிமா	௨௨
கவ்வை	௨௮, ௩௯
காயா	௮
கான்று	௨௩
குருகு	௨௭
கையறல்	௧௬
கொடுங்குழை	௨
கொடுமை	௩
கொண்மூ	௧௧
கோடல்	௧௧
கோபம்	௫
சுவட்டி	௧௭
சாயல்	௧௨
சிரல்	௩௬
சுரம்	௨௮
செயலை	[illegible]
செவ்வி	[illegible]
செறுப்ப	[illegible]
ஞாங்கர்	[illegible]
தகை	[illegible]
தகைந்தன	[illegible]

MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

[எண் - பக்கவெண்]